

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, SULO SYVÄNEN, ADOLPH SALMI, ALEX SEVO,

TOVERI

(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

ANTTI J. PÄRTÄN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmoitushinta 40¢ palstatuomalla. Kuluemäärä...
Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosikerta... \$3.50
Kuusi kuukautta... \$2.00
Kolme kuukautta... \$1.00
Suomen ja muusale aikakauslehti...
Yksi vuosikerta... \$8.00
Kuusi kuukautta... \$4.25

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for longer and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT

Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosikerta... \$3.50
Kuusi kuukautta... \$2.00
Kolme kuukautta... \$1.00
Suomen ja muusale aikakauslehti...
Yksi vuosikerta... \$8.00
Kuusi kuukautta... \$4.25

SUBSCRIPTION RATES:

In the United States and Canada
One year... \$3.50
Six months... \$2.00
Three months... \$1.00
Month... .50

Huoneisto sijaitsee 10:n ja Duane katu-
jen kulmassa. Telefooni: konttori 365,
talon 832.

Rehellisimpien täytyy jo tunnustaa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 3, 1912, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Sosialistipuolueen ohjelman julkittaminen on antanut eräille porvarilehdillekin paljon puhumisen aihetta. Varsinaisen suurporvariston äänenkannattajista sentään vaikkei siitä melkein tykkäänään, mutta sellaiset radikaaliset julkaisut, kuin esim. New Republic niminen demokraattipuolueen äänenkannattaja, jotka ovat tyytymättömiä niihin häikäilemättömiin vaalilupausten pettämisiin, joista jokainen porvaripuolue on tunnettu ovat pakottettuja sanomaan suoraan, että sosialistipuolue on ainoa puolue, jolla on sellainen ohjelma, joka tyydyttää kansallisia vaatimuksia nykyisessä häädässä.

Tätä tunnustusta ne eivät suinkaan anna sosialistipuolueelle tarkoituksella hankkia sille kannattajajoukkoja, vaan päinvastoin hälyyttääkseen oman raukan lehrinnsä herille. Ne ikäänkuin huutavat porvareille: "Herätkää, ennenkuin sosialistit ovat saaneet koko kansan kannatuksen".

Osoitteeksi erästä porvaripiireissä vallitsevasta mielialasta lainaamme otteita yllämainitusta New Republic lehdestä. Mainittuaan miten vanhojen puolueiden poliittinen pääoma haihtuu armottomasti johtajain sitä huomaamatta, lausuu lehti sosialisteista:

"Tämä on otollinen tilaisuus sosialisteille ja ne käyttävät sitä hyväkseen. Englannissa ovat so-

sialistit laajentaneet ohjelmansa niin että se sisältää sikäläisen työväestön kaikki kansalliset vaatimukset ja ne ovat onnistuneet hankkimaan itselleen kaikki ajan vaatimat kansalliset kysymykset. Ja siihen suuntaan näyttävät Amerikan sosialistitkin pyrkivän.

"Jo edellisissä numeroissa olemme huomauttaneet että sosialistipuolueen ohjelmassa annetaan tunnustus Saksaa vastaan liittyneiden valtojen niille sotapäätämälle jotka ovat todella kansanvaltaisia. Siinä vaaditaan edustusoikeutta rauhanneuvotteluissa työväestölle ja kaikille sorretuille roduille ja kansallisuuksille, kansojen liiton muodostamista lainlaadinnalla ja tuomiovallalla, tarkoituksella estää selkkausten syntymisen ja niiden ratkaisemisen josta niistä siitä huolimatta syntyi. Sellainen järjestön tärkeänä tehtävänä tulisi olemaan rauhan säilyttäminen, mutta se ei olisi sen ainoa tehtävänsä, kuten tavannuolueiden ennen sotaan suunniteltujen kansojen liiton ohjelmassa selitettiin. Sosialistien suunnitelmaan sisältyisi myöskin vaihdon ja ulkomaisen sijoituksien kansainvälinen valvonta ja työväen lainlaadinta."

Näin se sanoo sosialistipuolueen ohjelman kansainvälistä suhteita koskevasta osasta. Epäilemättä ei olekaan yhdelläkään porvaripuolueella mitään sille vertojatettavaa edes nimelisesti, puhumattakaan siitä, että niiden lupauksiin ei ole vähimmäskään määrässä luottamista, sillä yhtään en eivät ole koskaan pitäneet.

Lueltuaan joukon sosialistipuolueen ohjelman kotimaisia suhteita koskevia kohtia, lausuu lehti niistä:

"Kohta kohdalta on sosialistipuolueen ohjelma sopusoinnussa viimeaikaisen kokemuksen tuloksien kanssa. Jo nyt on meillä mitä voidaan sanoa rautateiden kansalliseksi omistukseksi, mutta kysymys siitä, mitä tullaan tekemään näiden rautateiden kanssa sodan loputtua on väittelyalaisena lukusille amerikalaisille. Sosialistit jättäisivät ne kaikiksi ajoiksi valtion huostaan. Olisiko valtion omistus ulotuttava myöskin muille tuotantoalalle, on useille meistä epäselvä. Sosialistit ulottuivat sen kaikille pääasiallisimmille tuotantoalalle. Hallituksen kontrolli rahalaitoksen yllä on jo nyt melkoinen. Tulisiko sitä edelleen keskittää ja jatkaa sodan jälkeenkkin, siitä ovat vain harvat meistä päässeet varmuuteen. Sosialisteilla on siinä varma kanta. Me emme tiedä olemmeko me jo saavutta-

neet korkeimman rajan sotavaihtojen verotussuunnitelmassa, joka pysähtyy kahdeksankymmeneen prosenttiin. Sosialistit ovat kehittäneet verotuslogiikan täyteen sataan prosenttiin ulotuvaksi. Mitä me tiedämme on se, että mitä pitemmälle sota jatkuu, ja mitä vakavammaksi uudelleen rakentamiskysymys käy, sitä lähemmin olemme me pakotettuja käytännössä toteuttamaan sosialistien vaatimuksia."

Se on kaikki totta ihan pikuteleeni. Yhteiskunnallisen uudelleenjärjestämisen ohjelmaa, joka sodan jälkeen välttämättä mattoimien koulupoikien kanssa koluttujen mielestä olisi ollut ensin käännä sopivaa, vielä vähemmän suotavaa. Samalla koluttu tuisivat sellaista, että parillislaistartilla muuttanut tapa, maalaata kasvonsa tuhrinalla, jotta se näyttäisi kuin kokemattoman maallisenellin tarpeita luostuneen maaltamatontaan kätösten tekemältä tahrakelta, ja keastaanollikin "camouflage", jota kokeneimmat ja mitä kauvimmin kasvojen maalaamista harjoitelleet onnistuneesti käyttivät ekystääkseen koulupoikien silmää.

neet korkeimman rajan sotavaihtojen verotussuunnitelmassa, joka pysähtyy kahdeksankymmeneen prosenttiin. Sosialistit ovat kehittäneet verotuslogiikan täyteen sataan prosenttiin ulotuvaksi. Mitä me tiedämme on se, että mitä pitemmälle sota jatkuu, ja mitä vakavammaksi uudelleen rakentamiskysymys käy, sitä lähemmin olemme me pakotettuja käytännössä toteuttamaan sosialistien vaatimuksia."

Se on kaikki totta ihan pikuteleeni. Yhteiskunnallisen uudelleenjärjestämisen ohjelmaa, joka sodan jälkeen välttämättä mattoimien koulupoikien kanssa koluttujen mielestä olisi ollut ensin käännä sopivaa, vielä vähemmän suotavaa. Samalla koluttu tuisivat sellaista, että parillislaistartilla muuttanut tapa, maalaata kasvonsa tuhrinalla, jotta se näyttäisi kuin kokemattoman maallisenellin tarpeita luostuneen maaltamatontaan kätösten tekemältä tahrakelta, ja keastaanollikin "camouflage", jota kokeneimmat ja mitä kauvimmin kasvojen maalaamista harjoitelleet onnistuneesti käyttivät ekystääkseen koulupoikien silmää.

MAILMANKATSOMUKSIA

"EPÄPÄTEVYYDEN PALVELUS"

nimistä kirjaa, josta lehdesämme on taannoin selostus, levitetään nykyään suurella tohinnalla suomalaisten sannaitehtien pimitämille lukijoille; "Suomen kirjavarasto" on ottanut urakkakseen sen perustamisen. Tässä kirjassa selostetaan, kuinka kansanvalta on epäpätevä lätös, ja kuinka ainoastaan yksinvalta, monarkia, on jotain tavottelemisen arvoista.

Aikovatko suomalaiset junkerit tässä maassa perustaa monarkistisen puolueen julkisuudessaakin? Salassa he kyllä — eikä aina niin salassaakaan — ovat tehneet voitavansa yksinvaltan pönkittämisiksi.

Mistä valuu sen innostuksen varojen vuo, jonka avulla tätä häpeämättömyä myrnyrttyä tehdään? kysyy Työmies, joka asian kertoo, ja me vastaamme, että ovatvahan ne samat set aikaiset puhuneet erästä salaperäisestä rahastosta. Tottapa nä mää latinäkirjapset tietävät mitä sieltä heruu.

"SOTAHAME."

Mistä johtuu se selkka, että sodan puhjettua parillislaisten naisten muodeissa hameet lyhenivät yhtäkkiä niin, että ne tuskin ulottuivat polvea alemmalle, se tuskin olisi joululahjantun kenenkään mieleen, ei ainakaan Amerikassa. Mutta noin vuosi toista taaksepäin selvisi asia kun erää New Yorkin pukukauppias yrittivät saada New Yorkille valtuutuksi osan muotimaailmassa Pariisille säilynyttä valta-asemaa. Ranskan muutama tyttökoulu oppilaat käännytyivät erikoisella kirjelmällä New Yorkin muotupuuhun johtajien puoleen, pyytään että amerikalaiset aikaisivat johtamaan uuteen suuntaan muodeissa, nimittäin sellähen, että täysikäisten naisten hameita jatkettaisiin tavalliseen mittaan saakka. Kirjelmässä valitettiin, että Ranskassa oli lyhyt hame muoti tehnyt, että keski-ikäiset "scatesket", joista ei ainakaan kukaan ranskalainen tyttökoulu opettaileitten mielipide ollut kovin kun noittava, olivat alkaneet tunkeutua seuranteikkijiksi ja rakastajatariksi alle sotapalveluslääni ovelille nuorille koulupojille. Koluttuivat väitettiin välistä oli käynyt niin, että äiti valtaisi tyttärensä sulhasen ja valikkakaan kaikkia "sotaleskeksi" joutuneita äitejä ei suinkaan tahdottu leimata huomaineisiksi, ei kuitenkaan kaikkien näiden "kokeneiden" naisten seurustelu vielä koke-

tarvitaan, ei ole — eikä voi olla — millään muulla puolueella kuin sosialisteilla. Muutthan edustavat maan riistäjälaumoja, joiden edut ovat täydellisessä ristiriidassa kansan syvien rivien kanssa. Vanhoilla puolueilla näyttää olevan aikomuksena sekkä tässä maassa että Englannissa ottaa sodan jälkeen esille jälleen jo aikojen sitten kaiken merkityksensä kadottanut suojelutullikysymys ja sen avulla kääntää kansan huomio pois päivän tärkeistä kysymyksistä, kuten ovat tehneet ennenkin.

mattoimien koulupoikien kanssa koluttujen mielestä olisi ollut ensin käännä sopivaa, vielä vähemmän suotavaa. Samalla koluttu tuisivat sellaista, että parillislaistartilla muuttanut tapa, maalaata kasvonsa tuhrinalla, jotta se näyttäisi kuin kokemattoman maallisenellin tarpeita luostuneen maaltamatontaan kätösten tekemältä tahrakelta, ja keastaanollikin "camouflage", jota kokeneimmat ja mitä kauvimmin kasvojen maalaamista harjoitelleet onnistuneesti käyttivät ekystääkseen koulupoikien silmää.

RANSKALAISTEN AJATUKSIA SOTAILMALAIVOISTA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 2, 1912, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Muuan canadalaisten lehti kirjoitaa: Lontoossa, Englannissa ilmestyy The Aeroplane-lehden toimittaja tekee meille mahdolliseksi vastata a lempaalojevalla tavalla niihin moin saamiimme kysymyksiin, kenel le kuuluisi kunnia ilmalajvojen kesimistä.

"Alkaaksemme alusta, se oli brallalainen, puolranskalainen synnyttään ja ranskalainen kasvatukseltaan Santos-Dumont, joka ensimmäisenä lensi Euroopassa. Ranskassa syntyi nyt ja kasvatettu, mutta englantilais sukunhen Henry Farnam oli ensimmäinen joka todella onnistui lentämään ympärillä pyöreän piirin. Wilbur Wright, joka tuli Ranskaan vuonna 1908, saadakseen sellaisen kannatuksen toimilleen jota Amerikassa ei annettu, oli ensimmäinen joka kykeni lentämään huomattavamman matkan täydellisen kontrollin alaisena. Sen jälkeen ovat ranskalaiset olleet edellä muusta maailmasta lentotaidossa.

"Se oli Bleriot, Ranskan ranskalainen, joka rakensi ensimmäisen lentokoneen yksitason ja lensi sillä heinäkuulla 1909 itse Calaisista Doveriin. Se oli ranskalainen insinööri Levasseur, joka samoin alkoi koin suunnittelijaksi ja rakensi Antoinette-yksitason ja sovitit siihen itsäksimänsä koneen, joka nykyäikälästä aineista tehtynä ja hiukan muutettuna olisi ensiluokkainen ilmalajvamoottori.

"Vuonna 1909 onnistuivat Segur ja Voljezet saamaan valmiiksi kuuluisen Gnome-moottorinsa, joka erikoin sen keveysnsä takia tekee mahdolliseksi käytönsä sellaisissakin ilmalajvoissa, jotka eivät minkään ras-

asiasa vhtäläistytymistyötä. Niitten tulee tarkastaa tehdaskomiteoitten työtä, että määrävksen yleisiä kohtia noudatetaan, kuten esimerkiksi, onko edustajat valittu siten, että ne edustavat myöskin teknillistä henkilökuntaa ja tehtaan johtoa ja niitten virkailijoihen on tarkastettava tuotantoa, määrättävä tehtaan minimituotantomäärä ja orettava sille tehtaan tuotteiden kustannukset." Työläisten kontrollin piirineuvoston välipojella on yleisvenäläinen neuvosto, joka perustetaan siten, kun piirineuvostojen yleinen kongressi pidetään. Sillävälä tätä työtä toimittava, siksi kunnnes se laillisesti ehditään valita, väliaikainen yleisvenäläinen neuvosto, johon edustajia valitsevat Neuvostojen yleisvenäläinen keskuskomitea, yleisvenäläinen talonpoikien neuvosto, yleisvenäläinen ammattijärjestöjen neuvosto, osuustoimintalike, yleisvenäläinen tehdaskomiteoitten toimisto, yleisvenäläinen insinööri ja teknillisten työläisten järjestö ja suuret ammattijärjestöt sekä jotakin muita vähemmän tärkeitä järjestöjä. Tämä neuvosto tulee suunnittelemaan yleisiä toimenpiteitä ja ohjeita työtätekeväen kansan kontrollin suhteen, laatimaan paikallisia määräyksiä, yhdistämään piirineuvostojen keskinäisiä suhteita ja toimimaan lupollisten vetoomuksien ylläpänä ratkaisijana.

Yksi kohta on erikoisen mielenkiintoinen, koskien "omista-

kaamman moottorin avulla kohoaisi ilmaan.

"Seurauksena näistä oli, että kun Englannin kunnikaaliset ilmailijat menivät Ranskaan elokuulla 1914, oli suurin osa heidän ilmalajvoistaan ranskalaista tekoa, samoin kuin niiden moottoritkin, lukuunottamatta yhtä itävaltalaisista moottoria. Ne olivat suurimmaksi osaksi Bleriotin yksitasoja ja Henri Farnamin kaksi-tasojä, sekä jotakin Maurice Farnamin rakentamia. Vasta sen jälkeen kun Englannin ilmailijat olivat olleet Ranskassa jo useita kuukausia, alettiin englantilaisia ilmalajvoja saada suurempia määriä käytäntöön.

"Loppujen lopuksi, kun Yhdysvallat yhtyi sotaan ja kun muutaman kuukauden kuluttua huomattiin, että se ei — erikseen peruserohdysten ta — voinut hankkia ilmalajvoiljoilleen mitään muuta kuin alkuperäisiä harjoituslajvoja, otti Ranska hankkimaan ei ainoastaan uudemmanlaisia harjoituslajvoja, vaan myöskin ilmalajvoja, harjoituslajvoineita, o pettajia ja kaikkia muitakin."

NIIN SE KÄY KUN AIKANA ARVOSTELEE.

Sosialistipuolueessakin on paljon sellaista väkeä, joka on aikoinaan jonkun innostuksen puuskassa ajautunut mukaan, mutta käsittelemättä puolueen ja työväenliikkeen tehtäviä muuta kuin omien ihanteittensa kannalta, jäänyt suu auki ällöttämään siihen mitä toiset tekevät. Sellaiset veljet esiintyvät usein saagen hyvin tahtoisina neuvonantajina, surkutelien puoluetta joka ei tunnusta heidän kaikkikittävää kykyään. Niistä on saatu niitä kaikkialla vikoja löytäviä arvostelijoita, jolle ei mikään puolueessa ole mistään arvosta, lu kuoottamatta tietenkin heidän oman neuroittaan.

Erästä sellaisesta kertoo "Indusrialisti", joka pitää päätehtävänä: haukua sosialisteja, vaikka siitä kuinka suuret lunnaat maksettaisi. Sen "arvostelun" mukaan ei sosialistipuolue ole tunnustanut teollisuusunionismia, ja kun se ei niin ole, tehnyt, niin sitä kehoitetaan nyt niin tekemään.

Niin se käy kun aikana "arvostele". Saattaa vaikka nukahtaa kun hen huomattanut ainakin, tai kulkeo tietään toista mitään tietämättä.

Mitä teollisuusunionismin tunnustamiseen tulee, on sosialistipuolue hyväksynyt sen aina, vaikka sen täytyykin ottaa huomioon sen, että täällä on olemassa ammattiliikkeitäkin vielä vankka annos. Selvemmiksi sosialistipuolue voi selittää kansaansa teollisuusunionismin, kuin se on sen tehtynä lukusissa virallisissa julkisissaan.

Mutta mikä näitä veljiä arvostelijoita väpää, on se, että sosialistipuolue ei ole tunnustanut I. W. W. liittoa koko työväenliikkeeksi ja antautunut keräämään varoja yksinomaan sen työväenliikettä hajotta "van taistelun ylläpitämiseksi. Sen jos se olisi tehnyt, olisi se teollisuusunionismin kannalla, paitsi että sitä ei olisi olemassakaan.

Sosialistipuolue on tunnustanut teollisuusliittain järjestymisen tarpeellisuuden joka aikojen ennen kuin edes I. W. W. tä on ollut olemassa kann. Mutta sen tehtävien ei kuulu ammattiliittojen hajottaminen ja vilpalevien unionien perustaminen siitä pitävät teollisuusparonit kiitet "äivää tuolta.

riistäjät sähköhdyksissään ja raivoissaan.

Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa

Jo pitemmän aikaa on Canadian unionistisessa liikkeessä ilmennyt jonkinlaisia radikaalisia virtauksia. Se on, järjestynyt työväestö täällä ei ole ollut taipuvainen antautumaan niin vain työnantajain ja heidän työväenliikkeessä olevien katviensä talutettavaksi, kuten on laita esim. Yhdysvaltain ammattiuonistien. Ja niin heikko kuin sosialistinen liike tässä maassa onkin ollut, on se kvennyt viimeisten vuosien mallalla ainakin jossain määrin kylvämään unionistien keskuuteen sosialismin ja samalla myöskin industrialistisen unionismin siemeniä. Tosin ovat unionistit koettaneet olla saagen kovakorvaisia viimeajantuille aarteille ja pysytelleet visusti erillään sosialistisesta liikkeestä.

Mutta kapitalismi on pitänyt hyvän huolen työväen tyytymättömyyden kasvattamisesta. Samalla tavalla kuin kapitalismi on kaikkialla ollut vikapäivä työväen kapitalisuden herättämiseen ja sen edelleen lietsomiseen, on se täälläkin yhä laajentuvan ja räikeämmäksi käyvän riistonsa kautta kylvänyt vallankumouksellisia ajatuksia työväen syvien rivien keskuuteen. Viimeisen vii neljän vuoden aikana, jolloin huomattava määrä Canadian työläisiä on vuodattanut vertansa Europan taistelujen tilla, on kapitalistinen riisto kasvanut monin kerroin. Lukemattomia miljoonia on kapitalismi tällä aialla riistänyt työväen työn tuloja sota-aikaan. Samalla aikaa ovat välttämättömät elintarpeet suunnattomasti kallistuneet.

Tämä on synnyttänyt uutta tyytymättömyyttä työväen keskuudessa. Tämä tyytymättömyys ei nyt enään rajoitu pelkäsi nurinaksi ja hammasten kiristykseksi työnantajain vastaan, vaan esiintyy se suurena leivottomuutena ja rauhottomina liikkeinä työläisten taholta. Viimeisten kuukausien aialla on Canadian huomattavimpien teollisuuskeskusten työväki alkanut ajostelematta vastata pallokein kottomaisia ja lyhempää työpäivää. Huomattavimmista laivoista mainittakoon vleslajkon julistus Vancouverissa, posti-työläisten lakko ja Winnipegin "bone" ja metallityöläisten lakko, joka uhkasi kehittyä yleislakoksi, sen johdosta että työnantajat estettömoin avulla ovat kieltäneet lakkovaltiokouiden.

Näitten lakkojen yhteydessä kuin myöskin niiden ulkopuolella on järjestynyt työväki alkuaan vaatia ja valmistautua esittämään ei ainoastaan paikankorotusta ja työväen kaus talttaavia yhteiskunnallisia uudistuksia, jona koko nykyisen yhteiskuntajärjestelmän kumousvaatimuksetkin alkavat kuulua yhä äänekkäämmiin sen riveistä.

Riistäjät sähköhdyksissään ja raivoissaan. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Canadian kapitalistisen maailman kamalasti säikähtämään. Maltillisempi kapitalistinen sanomalehdistö rientää rauhottamaan järjestynyttä työväestöä, vedoten sen isänmaallisuuteen ja saarnaamalla sille työn ja pääoman sopusointuoppia. Alin omaa niiden taholta kehoitetaan tämän maan työväestöä ottamaan oppia Gompersin johtamista kiiteistä unionisteista Yhdysvalloissa. Onpa vanha kettu Gompers haalattu jo tänne niiden toimesta puhumaankin ja opettamaan Canadian työläisille minkälaista "oikean" työväenliikkeen tulee olla. Mutta tämän maan unionistit ovat antaneet Sampalle jotenkin kyllänsä vastaanoton ja pysyneet saagen kovakorvaisina kaikille sopusointuansanoille.

Kärimmäisen vanhoillinen suurkapitalistinen sanomalehdistö sitävastoin on kaatanut vain lisää öljyä luokkataistelun tuoleen. Se on ankarasti raivostunut työväen ärsyttävän esiintymisen johdosta ja ryhtynyt työväke uhkaamaan socialailla, ottanut sitä vastaan estetuomioita ja ryhtynyt kihottamaan kotiin palanneita sotilaita järjestynyttä työväkeä vastaan — Vancouverissa jo saadenkin ne työväen kimpunna, mutta epäonnistuen samanlaisessa kihottuksessaan Winnipegissä.

Kumpikään menettelytapa kapitalistien taholta ei ole kuitenkaan saanut työväkeä ruhoittumaan. Päinvastoin alkaa rinnan yhä kasvavan tyytymättömyyden kanssa työväestössä myöskin ilmetä kypsymiä luokkatietoisuuteen. Ja sikäli kuin luokkatietoisuus saa sen keskuudessa jalansijaa, se käsittelee että se voi saavuttaa oloihinsa parannuksia ainoastaan taistelun kautta, samalla se alkaa huomata myöskin yhä selvemmin yhteiskuntajärjestelmän uusille perusteille rakentamisen välttämättömyyden.

Mutta sikäli kuin Canadian kiin työväki näkee edessään välttämättömät, suuria voimia kysyvät taistelut, huomaa se nykyisten järjestönsä ja taistelutapojensa heikkouden. Se käsittää että ne ovat eläneet yli uusiaikaisen tuotannon kehityksen ja että ne ovat riittämättömät taistelussa truuస్తుunutta pääomamahtia ja sitä suojelevaa kapitalistista valtioterroria vastaan.

Työväestön vaatimukset kasvavat. Tämä on synnyttänyt uutta tyytymättömyyttä työväen keskuudessa. Tämä tyytymättömyys ei nyt enään rajoitu pelkäsi nurinaksi ja hammasten kiristykseksi työnantajain vastaan, vaan esiintyy se suurena leivottomuutena ja rauhottomina liikkeinä työläisten taholta. Viimeisten kuukausien aialla on Canadian huomattavimpien teollisuuskeskusten työväki alkanut ajostelematta vastata pallokein kottomaisia ja lyhempää työpäivää. Huomattavimmista laivoista mainittakoon vleslajkon julistus Vancouverissa, posti-työläisten lakko ja Winnipegin "bone" ja metallityöläisten lakko, joka uhkasi kehittyä yleislakoksi, sen johdosta että työnantajat estettömoin avulla ovat kieltäneet lakkovaltiokouiden.

Näitten lakkojen yhteydessä kuin myöskin niiden ulkopuolella on järjestynyt työväki alkuaan vaatia ja valmistautua esittämään ei ainoastaan paikankorotusta ja työväen kaus talttaavia yhteiskunnallisia uudistuksia, jona koko nykyisen yhteiskuntajärjestelmän kumousvaatimuksetkin alkavat kuulua yhä äänekkäämmiin sen riveistä.

Riistäjät sähköhdyksissään ja raivoissaan. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut

Teollisuusunionismin nousumerkkejä Canadassa. Tämä arveluttavan nopeasti kasvava tyytymättömyys mitä työväestössä ilmenee on saanut